
Bronz z univerziády jsem oslavil v Kazani, zapil jsem ho na chalupě, smál se judista

Bronz z univerziády jsem oslavil už v Kazani a zapil jsem ho na chalupě, smál se judista

Na letní světovou univerziádu do Kazaně odletěl především sbírat zkušenosti, nakonec si judista Alexandr Jurečka ke svému vlastnímu překvapení přivezl bronzovou medaili. „Když jsem viděl rozlosování, byl jsem našťavaný, na favorita jsem narazil hned v prvním kole,“ vzpomínal třetí nejlepší judista Kazaně v kategorii do 90 kilogramů a také student prvního ročníku oboru tělesná výchova a sport na [Fakultě tělesné výchovy a sportu UK](#).

Už jste stihl oslavit svůj úspěch na univerziádě?

Já slavím každý den, takže celkem ano (*smích*). Oslavili jsme to hned v Kazani a pak jsem ještě zapíjel na chalupě, kam jsem odjel hned, jak jsme se vrátili do České republiky. Na chalupě mi bylo hej...

Očekával jste takový skvělý výsledek, když jste na univerziádu odjížděl?

Ani ne, spíš jsem tam jel, abych získal nějaké nové zkušenosti. Byla to první univerziáda, na které jsem byl. Svou účast jsem bral jako velký trénink před mistrovstvím světa v Riu de Janeiro, které bude v srpnu. Když jsem viděl rozlosování před závodem, nedělal jsem si žádné iluze o medailích. V prvním kole jsem měl velmi těžkého soupeře, Litevce Karolise Baužu. Říkal jsem si, že ten mě nikam dál nepustí. Ale usmálo se na mě štěstí a porazil jsem ho. Pak už jsem si věřil. Říkal jsem si, že když jsem dokázal porazit jeho, zvládnu i další soupeře.

Kdy vám bylo před závodem nejhůř?

Když jsem viděl los, tak jsem byl docela naštvaný. Nečekal jsem, že hned v prvním kole budu mít za soupeře favorita. Pak je nepříjemné čekání před tím, než jdete do haly. Těsně před závodem z vás ale nervozita opadne, člověk se už koncentruje jen na zápas.

Jak se vám v Kazani líbilo? Jaká byla na místě atmosféra?

Atmosféra byla super. Měli jsme tam fajn partu, a tím myslím nejenom kluky z juda, ale celkově českou reprezentaci, i organizátoři z české strany byli fajn. Zázemí bylo velkolepé, na maximální úrovni, připadali jsme si jako na olympiádě. Organizačnímu týmu by se dala vytknout jen nepříliš ideální doprava. Z univerziádní vesnice bylo do závodní haly i do centra města hodně daleko.

Jací byli v Kazani fanoušci?

V Rusku je judo hodně populární, fanoušci chodí do hal na zápasy už od rána, pečlivě je sledují. Docela dost tím žijí. V Kazani byla velká hala, která byla pořád plná lidí. Navíc nám chodili fandit i sportovci z české reprezentace. Bylo to super.

Na univerziádě jste si prý zranil prst, co se stalo? Už se vaše zranění zahojilo?

Zranil jsem se v semifinále. Špatně jsem dal ruku a už to bylo. Pořád to bolí. Ruce v judu potřebujete, tak jsem teď trochu indisponován. Ale to jsou taková běžná zranění, která k judu prostě patří. Když je člověk zdravý, má velké štěstí. Nejnáchylnější na poranění jsou lokty, ramena, prsty, uši, kotníky, takže člověka v podstatě trápí pořád něco...

Kterého sportovního výsledku si nejvíc ceníte? Bronzu z univerziády, nebo se vám do paměti více zapsaly jiné sportovní vítězství?

Nejvíce si vážím toho, že jsem vyhrál evropský pohár ve slovinské Celji v roce 2011. Ve finále jsem si zranil rameno. Musel jsem pak jít na operaci a asi tři čtvrtě roku jsem byl vyřazen. Bylo to těžké, za tu výhru to ale stálo, i když mám dodnes s ramenem problém. Myslím na tento závod často. Na univerziádě jsem udělal super výsledek, ale výhry v Celji si cením víc, protože zvítězit pro mě bylo mnohem těžší. Bylo to poprvé, kdy jsem dokázal vyhrát takový velký mezinárodní turnaj a kdy jsem si řekl, že na to mám. Najednou jako bych přišel na to, jak se mám správně prát a jak mám během zápasu postupovat...

Jak se vám daří sladit studium na Univerzitě Karlově s vaší vrcholovou sportovní kariérou?

Není to jednoduché. Díky tomu, že jsem zapsaný v kombinované formě studia, se to dá zvládat. Jinak bych asi vůbec nestíhal.

Pomáhá vám se studiem váš starší spolužák a kolega z reprezentace Jaromír Ježek?

Ten mi pomáhá jak se školou, tak v judu. Na FTVS UK je už dlouho, tak ví, co a jak funguje. Pomáhá mi i s přípravou na některé předměty nebo testy. V judu mi pomáhá nejen svými radami, ale také tím, jak nahlas fandí. Dobře povzbuzuje, je vždycky slyšet na celou halu.

Kombinovat vysokoškolské studium s vrcholovým sportem je jistě časově velmi náročné, ale když vám zbude nějaký volný čas, jak relaxujete?

Když jsem doma, trávím většinu času se svou přítelkyní a s našimi pejsky. Nedávno jsem se začal potápět s přístrojem, což je teď taková moje druhá láska. Hodně mě to chytlo, doufám, že mě to nezabije... Zatím sbírám zkušenosti, potápíme se v lomech, což je docela náročné na psychiku. Potápět jsem se začal díky fakultě, jsem moc rád, že mi to umožnila. Je to paráda.

Letní světová univerziáda v Kazani (Ruská federace) se konala od 6. do 17. července. Českou republiku na ní reprezentovalo na 140 sportovců, z toho dvě desítky z nich jsou zapsány na Univerzitě Karlově.

Češi si z mezinárodních sportovních her vysokoškoláků přivezli tři zlaté, šest stříbrných a sedm bronzových medailí. V Kazani s přehledem triumfovali Rusové, jejichž výprava získala neuvěřitelných 292 medailí (155 zlatých, 75 stříbrných a 62 bronzových), k porovnání množství vyhraných medailí - druží Japonci si jich vezli „jen“ 84 (24 zlatých, 28 stříbrných a 32 bronzových).

Ze studujících Univerzity Karlovy byl nejúspěšnější Jaroslav Radoň, který v závodě deblkánoí se svým partákem v lodi Filipem Dvořákem vyhrál tři stříbra (na tratích dlouhých 1 kilometr, 500 a 200 metrů). Bronz si přivezli studenti FTVS UK Dan Drahokoupil a Radek Miškovský ze sprintu čtyřkánoí. Na třetím místě vedle judisty Alexandra Jurečky skončila také tenistka a studentka FTVS UK Kateřina Vaňková.